

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 6CoP/39/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5319201457
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 07. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Yvetta Dzugasová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2020:5319201457.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Yvetty Dzugasovej a členov senátu JUDr. Jany Urbanovej a Mgr. Andreja Kekelyho, v právnej veci osoby oprávnenej výživou (navrhovateľky): Q. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U I., U. XXXX/XX, XXX XX Y., zastúpenej JUDr. Ing. Mariánom Pavčíkom, nar. XX.XX.XXXX, bytom O. R. XXXX/XX, XXX XX K. K., proti osobám povinným platiť výživné: 1/ otcovi O. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XXXX/XX, XXX XX Y., 2/ matke Mgr. Q. K., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom U. XXXX/XX, XXX XX Y., obaja zastúpení JUDr. Marekom Belkom, advokátom, so sídlom Fraňa Kráľa 1504, 022 01 Čadca, IČO: 42 213 487, vo veci výživného pre plnoleté dieťa, o odvolaní rodičov proti rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 4Pc/9/2019-64 zo dňa 22. októbra 2019 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 4Pc/9/2019-128 zo dňa 05. mája 2020, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 4Pc/9/2019-64 zo dňa 22. októbra 2019 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 4Pc/9/2019-128 zo dňa 05. mája 2020 vo výrokoch I., II., III. a IV. p o t v r d z u j e .

V nenapadnutých výrokoch V., VI. a VII. zostáva rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 4Pc/9/2019-64 zo dňa 22. októbra 2019 v spojení s dopĺňacím rozsudkom č.k. 4Pc/9/2019-128 zo dňa 05. mája 2020 n e d o t k n u t ý .

Žiaden z účastníkov n e m á nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd v spojení s dopĺňacím rozsudkom uložil osobe povinnej výživou - otcovi povinnosť platiť navrhovateľke výživné vo výške 250,00 Eur mesačne vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred, počnúc dňom 28.05.2019. Zameškané výživné za čas od 28.05.2019 do 22.10.2019 vo výške 250,00 Eur (5 mesiacov x 50,00 Eur = 250,00 Eur) uložil otcovi zaplatiť do 30 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.). Osobe povinnej výživou - matke uložil povinnosť platiť výživné navrhovateľke vo výške 250,00 Eur mesačne vždy do 15. dňa toho-ktorého mesiaca vopred, počnúc dňom 28.05.2019. Zameškané výživné za čas od 28.05.2019 do 22.10.2019 vo výške 750,00 Eur (5 mesiacov x 150,00 Eur = 750,00 Eur) uložil matke zaplatiť v lehote 30 dní od právoplatnosti rozsudku (výrok II.). Týmto rozsudkom zmenil rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 6P/70/2013-78 zo dňa 04.11.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť 30.12.2014 (výrok III.). Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania (výrok IV.). Návrh navrhovateľky na uloženie povinnosti otcovi platiť výživné vo výške 70,00 Eur mesačne počnúc dňom 28.05.2019 a návrh na zaplatenie zameškaného výživného z tejto časti výživného okresný súd zamietol (výrok V.). Návrh navrhovateľky na uloženie povinnosti matke platiť výživné vo výške 70,00 Eur mesačne počnúc dňom 28.05.2019 a návrh na zaplatenie zameškaného výživného z tejto časti výživného okresný súd zamietol (výrok VI.). Žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania v tejto časti predmetu konania (výrok VII.).

2. V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že návrhom doručeným súdu dňa 28.05.2019 navrhovateľka žiadala určiť výživné otcovi vo výške 320,00 Eur mesačne a zároveň zvýšiť výživné naposledy určené matke rozsudkom Okresného súdu Čadca č.k. 6P/70/2013 zo dňa 04.11.2014 zo sumy 100,00 Eur na sumu 320,00 Eur mesačne, pretože od roku 2017 je študentkou Lekárskej fakulty v Martine, odbor zubné lekárstvo a s rodičmi nie je možné sa na riadnom plnení vyživovacej povinnosti dohodnúť.

3. Vykonaným dokazovaním mal súd preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Čadca č.k. 10C/100/01 zo dňa 01. marca 2001 bolo manželstvo rodičov navrhovateľky rozvedené a bola schválená rodičovská dohoda, v zmysle ktorej bola v tom čase maloletá navrhovateľka zverená na čas po rozvode do osobnej starostlivosti matky a otcovi bola uložená povinnosť prispievať na jej výživu sumou 1.500,00 Sk mesačne. Inú vyživovaciu povinnosť rodičia nemali. V priebehu rokov sa navrhovateľka presťahovala k otcovi a rozsudkom Okresného súdu Čadca č.k. 6P/70/2013-78 zo dňa 04. novembra 2014 bolo súdom určené výživné matke na výživu v tom čase už plnoletej navrhovateľky, a to vo výške 100,00 Eur mesačne. Navrhovateľka bola študentkou 4. ročníka Bilingválneho gymnázia v Čadci, pričom žila v spoločnej domácnosti so svojim otcom. Následne rodičia obnovili spolužitie a navrhovateľka žila v spoločnej domácnosti s rodičmi do začiatku roku 2019. Od roku 2017 je navrhovateľka študentkou Lekárskej fakulty v Martine a v školskom roku 2017/2018 bývala v študentskom domove, za ktorý platila 60,00 Eur mesačne. V roku 2018/2019 z dôvodu kvalitnejšej prípravy na vyučovanie a so súhlasom rodičov ubytovala sa v podnájme, za ktorý platila čiastku 325,00 mesačne vrátane energií a internetu. Spočiatku rodičia tieto náklady hradili, taktiež uhradili náklady spojené so štúdiom, ako aj bežné životné náklady v celkovej výške 695,00 Eur mesačne. V roku 2018 darovali rodičia navrhovateľke osobné motorové vozidlo VW Tiguan v hodnote 10.000,00 Eur. Vo februári 2019 pre nehody s otcom navrhovateľka opustila spoločnú domácnosť rodičov a odsťahovala sa k starým rodičom, pričom s rodičmi prestala bližšie komunikovať.

4. Vychádzajúc z ust. § 62 ods. 1 Zákona o rodine konštatoval, že plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Navrhovateľka sa pripravuje na budúce povolanie, pričom podľa aktuálneho potvrdenia o návšteve školy zo dňa 11.09.2019 mal súd preukázané, že v akademickom roku 2019/2020 je riadnou študentkou 3. ročníka študijného programu zubné lekárstvo, denná forma, so štandardnou dĺžkou štúdia 6 rokov na Jesseniovej lekárskej fakulte v Martine. Navrhovateľka v štúdiu riadne pokračuje a tým mal súd preukázané, že je odkázaná na výživné od svojich rodičov. Navrhovateľka v konaní preukazovala svoje odôvodnené potreby a na základe produkovaných dôkazov mal súd preukázané, že navrhovateľka platí za jednu prenajatú izbu v trojizbovom byte nájomné vo výške 325,00 Eur s energiami a internetom. Napriek výzve súdu navrhovateľka neprodukovala dôkazy, z ktorých by súd mohol konštatovať, či jej bol alebo nebol pridelený internát, prípadne, ak jej nebol pridelený, z akého dôvodu. Súd preto vychádzal z tvrdení navrhovateľky, že pre bývanie na priváte sa navrhovateľka rozhodla sama z dôvodov priestorových, hygienických, z dôvodu pokojného štúdia bez rušivých vplyvov v rámci internátu a tiež z dôvodu starostlivosti o svojho psa. Takýto výdavok za privátne ubytovanie preto súd považoval za nadštandardný, už aj z toho dôvodu, že na internáte sú študenti ubytovaní na izbe so spolubývajúcimi. Pokiaľ ide o náklady na psa, tieto súd považoval taktiež za nadštandardné, aj keď navrhovateľka tvrdila, že na tieto náklady si brigádnicke privyrába. Súd dospel teda k záveru, že navrhovateľka sa sama pripravuje o možnosť platiť nižšie náklady na bývanie (či už internát alebo byt), a to práve z dôvodu starostlivosti o psa, s ktorým nemôže bývať na internáte alebo so spolubývajúcimi na priváte. Nadväzne súd vychádzal z nájomného vo výške 325,00 Eur, ktoré je v danom meste Martin v danom časovom období všeobecnou trhovou cenou nájomného (ponuky realitných kancelárií), avšak vychádzal z bežného postupu iných študentov, keď jednu izbu obývajú dvaja študenti a delia sa tak o náklady. Preto súd sumu 325,00 Eur považoval za nadštandardnú a vychádzal z polovice tejto sumy, teda zo sumy 162,50 Eur mesačne za prenájom bytu. Náklady na študijnú literatúru, materiály a pomôcky navrhovateľka vyčíslila v sume 348,90 Eur (patológia 80,45 Eur, patofyziológia 38,25 Eur, sada nástrojov pre praktické cvičenia 230,20 Eur), čo mesačne dosahuje výšku 29,00 Eur. Náklady na lekára a lekársku starostlivosť, zdravotné pomôcky navrhovateľka vyčíslila v sume 17,46 Eur, šport a iné aktivity 4,00 Eur mesačne. Elektronické služby mesačne 34,00 Eur, potraviny, drogéria, ošatenie mesačne, 72,98 Eur. Osobitne sa súd zaoberal nákladmi na osobné motorové vozidlo, pretože v konaní vyplynulo, že otec daroval navrhovateľke osobné motorové vozidlo a chcel, aby denne dochádzala zo školy domov do spoločnej domácnosti, čím by ušetrila náklady na bývanie. Navrhovateľka uvádzala, že dochádzka zo školy domov denne by predstavovala náklady 720,00 Eur mesačne, pričom v rámci výživného žiadala 2x

320,00 Eur, čiže 640,00 Eur mesačne. K uvedeným tvrdeniam súd dal do pozornosti, že v konaní nebol predložený dôkaz, aký je rozvrh hodín navrhovateľky, či vôbec umožňuje denno-denné dochádzanie, a preto súd mal za to, že nie je vhodný takýto denno-denný spôsob dochádzania z Martina do miesta bydliska v Y., ak má navrhovateľka úspešne študovať. Napriek uvedenému súd dospel k záveru, že používanie osobného motorového vozidla je nadštandardný výdavok na strane navrhovateľky a suma 60,00 Eur mesačne môže byť použitá na čiastočnú úhradu nákladov na štúdium, výživu, ošatenie a môže tak znížiť svoje nároky a uľahčiť finančnému rozpočtu rodičov. Väčšina študentov cestuje MHD a vlakovou dopravou, ktorá je pre študentov bezplatná, resp. s výraznými zľavami. Pokiaľ sa navrhovateľka sama vzdáva týchto zliav, ide o nadštandardné výdavky, na ktoré súd neprihliadal. Súd dal za pravdu rodičom navrhovateľky, že za takýchto okolností počas štúdia má možnosť vozidlo v hodnote približne 10.000,00 Eur predať a pokrývať z tejto sumy svoje nadštandardné výdavky na štúdium. Navrhovateľka medzi nákladmi na výživu uvádzala stravu v školskej jedálni 72,00 Eur, MHD 5,00 Eur, potraviny, strava mimo jedálne 100,00 Eur, telefón a internet 26,00 Eur, ošatenie, obuv 25,00 Eur, hygienické potreby 20,00 Eur, voľnočasové aktivity 30,00 Eur, lekárska a zdravotná starostlivosť 20,00 Eur, náklady spojené s údržbou osobného motorového vozidla, poistenie PZP, havarijné poistenie, STK, emisná kontrola, pravidelné prehliadky, pohonné hmoty 60,00 Eur mesačne. Zhodnotením odôvodnených potrieb navrhovateľky súd uznal náklady spolu vo výške 503,96 Eur (bývanie 162,50 Eur, literatúra 29,00 Eur mesačne, lieky, šport 21,46 Eur, elektronické služby 36,00 Eur mesačne, strava, drogéria, šaty 100,00 Eur mesačne/strava mimo školskú jedálne a cez víkendy, strava v školskej jedálni 72,00 Eur, MHD 5,00 Eur, cestovné na vlak, autobus domov 50,00 Eur mesačne, voľnočasové aktivity 30,00 Eur mesačne).

5. Pri určení výživného okresný súd hodnotil schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinných rodičov v zmysle ust. § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pričom mal preukázané, že obaja rodičia sú poberateľmi čiastočných invalidných dôchodkov. Matka poberá čiastočný invalidný dôchodok v sume 213,20 Eur, ale zároveň je zamestnancom Ústredia práce, sociálnych vecí a rodiny, kde dosahovala hrubý príjem v mesiaci september 2018 v sume 1.073,00 Eur, v októbri 2018 v sume 864,00 Eur, v novembri 2018 v sume 1.092,75 Eur, v decembri 2018 v sume 561,44 Eur, v januári 2019 v sume 737,63 Eur, vo februári 2019 v sume 942,50 Eur, v marci 2019 v sume 942,50 Eur, v apríli 2019 v sume 1.011,50 Eur. Otec poberá čiastočný invalidný dôchodok v sume 287,70 Eur. Z lustrácie Sociálnej poisťovne vyplýva, že od 01.07.2017 je aj samostatne zárobkovo činnou osobou, pričom vymeriavací základ v hrubom príjme si určuje samotný živnostník sám bez ohľadu na jeho skutočný príjem a je vo výške 477,00 Eur hrubého. Otec, v konaní zastúpený advokátom, mal umožniť súdu sprístupnenie údajov o výške príjmu zo svojej živnosti, čo však nesplnil, a preto súd vychádzal z predpokladu jeho príjmu vyplývajúceho z ust. § 63 ods. 1 Zákona o rodine. Rodičia žijú v trojizbovom byte. Pokiaľ navrhovateľka tvrdila, že príjmy rodičov sú vyššie aj v súvislosti s prenajímaním jedného voľného bytu, neprodukovala žiadne konkrétne tvrdenia, žiadne dôkazy, a preto na tieto tvrdenia súd neprihliadal a nebral ich do úvahy.

6. V súlade so zisteným skutkovým stavom a s poukazom na ust. § 62, § 63, § 75, § 78 Zákona o rodine okresný súd návrhu navrhovateľky vyhovel čiastočne. Vyhodnotil nevyhnutné náklady navrhovateľky, ktoré položkovite uviedol v odôvodnení rozhodnutia v celkovej sume 503,96 Eur. Nadväzne každého z rodičov zaviazal platiť výživné vo výške 250,00 Eur mesačne, teda výživné, ktoré zodpovedá potrebám navrhovateľky a je aj v možnostiach a schopnostiach rodičov takéto výživné platiť. Od času posledného rozhodovania o výživnom (výživné určené matke) došlo k zmene pomerov, navrhovateľka aktuálne navštevuje vysokú školu, pričom v čase posledného rozhodovania bola študentkou gymnázia. Súd však zdôraznil, že navrhovateľka má právo len na odôvodnené potreby (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine), a preto jej nebolo možné priznať nadštandardné, neodôvodnené potreby, pretože ich priznanie by bolo v rozpore s dobrými mravmi (§ 75 ods. 2 Zákona o rodine), keďže v prejednávanom prípade ide o výživné pre plnoleté dieťa. V uvedenej súvislosti za nadštandardné považoval náklady na bývanie (o sumu 162,50 Eur), náklady na psa, ktoré by navrhovateľka mohla využiť na vylepšenie svojej majetkovej situácie, náklady na auto, ktoré navrhovateľka vyčíslila v sume 60,00 Eur mesačne.

7. Pokiaľ sa navrhovateľka domáhala určenia výživného od každého z rodičov v sume 320,00 Eur mesačne, v prevyšujúcej časti súd návrh navrhovateľky u každého z rodičov v sume 70,00 Eur zamietol, vrátane zameškaného výživného z tejto sumy, a to dopĺňacím rozsudkom zo dňa 05. mája 2020 v súlade s ust. § 225 CSP.

8. Do rozhodnutia súdu platili rodičia výživné tak, že matka platila sumu 100,00 Eur mesačne a otec bez rozhodnutia súdu zasielal navrhovateľke výživné v sume 200,00 Eur mesačne. Nadväzne súd zameškané výživné vyčíslil u každého z rodičov za obdobie od podania návrhu do rozhodnutia súdu, teda za obdobie 5 mesiacov. U otca predstavuje zameškané výživné 5x 50,00 Eur, t.j. 250,00 Eur, u matky 5x 150,00 Eur, t.j. 750,00 Eur.

9. O trovách konania súd rozhodol v zmysle ust. § 52 CMP.

10. Proti tomuto rozsudku podali v zákonom stanovenej lehote prostredníctvom splnomocneného právneho zástupcu odvolanie obaja rodičia, ako osoby výživou povinné. Žiadali rozsudok okresného súdu vo výrokoch I. a II. zmeniť a návrh navrhovateľky zamietnuť. Namietali, že súdom určené výživné je v rozpore s dobrými mravmi a ich pomermi. Suma je neprimerane vysoká na plnoleté dieťa, aj keď navštevuje vysokú školu, avšak naďalej býva v spoločnej domácnosti s rodičmi. Napadnutý rozsudok je nesprávny, nedôvodný a nepreskúmateľný, nezodpovedá stavu vecí ani zákonu. Súd nevypočul rodičov ku ich nákladom a rozhodol podľa mylných tvrdení navrhovateľky. V ďalšej časti odvolania poukázali na zásadné skutočnosti, a to, že bola to práve navrhovateľka, ktorá po rozvode rodičov od útleho detstva zneužívala túto situáciu vo svoj prospech. Keďže rodičia si kládli za vinu rozpad rodiny, snažili sa z pocitu viny robiť všetko tak, aby bola navrhovateľka spokojná a šťastná u toho z rodičov, u ktorého bola momentálne. Postupom rokov ako dospievala, s rodičmi manipulovala a brala ich ako zdroj finančných prostriedkov. Napriek tomu, že rodičia sú rozvedení, už 15 rokov žijú v jednej domácnosti. V čase, keď mala navrhovateľka 17 rokov bola predbežným opatrením zverená do starostlivosti otca a následne bola rozsudkom určená vyživovacia povinnosť matky. Okrem toho, že matka platila súdom stanovené výživné, obaja rodičia znášali všetky výdavky navrhovateľky. Od začiatku štúdia na vysokej škole zvýšili sa bežné životné náklady navrhovateľky, ktoré rodičia uhradili, zabezpečovali tak, aby nemala ujmu a oni sa pritom museli uskromniť. Po absolvovaní 1. ročníka navrhovateľka si našla podnájom v lukratívnej časti Martina, kde výška nájomného dosiahla sumu 325,00 Eur. Otec s takýmto riešením nesúhlasil, ale v záujme psychickej pohody navrhovateľky nakoniec súhlasil a do 30.06.2019 nájomné vo výške 325,00 Eur uhradili. Navyiac v roku 2018 dostala navrhovateľka od odporcu motorové vozidlo Volkswagen Tiguan v hodnote 10.000,00 Eur. Postupom času v dôsledku nezhôd otca s navrhovateľkou odišla táto bývať k starým rodičom, prestala komunikovať s rodičmi. Zo strany navrhovateľky rodičia toto konanie považujú za neúctu a nevďačnosť, pretože prioritou pre navrhovateľku sú len finančné prostriedky, ktoré od nich dostáva. Do rozhodnutia súdu navrhovateľke poskytovali výživné zo strany matky v sume 100,00 Eur mesačne, hradili nájom bytu do júna 2019 v sume 325,00 Eur mesačne, platili stravu do júna 2019 v menze vo výške 70,00 Eur mesačne a od mája 2019 otec zasiela výživné v sume 200,00 Eur mesačne. Obaja rodičia sú ZŤP, poberajú čiastočný invalidný dôchodok, viackrát vyzývali navrhovateľku, že potrebujú pomoc, pretože nemajú finančné prostriedky navyše. Doposiaľ robili všetko pre to, aby navrhovateľka riadne pokračovala v štúdiu. Dali do pozornosti, že navrhovateľka má výstavného psa - Yorkšírsky teriér, s ktorým chodí na celoslovenské výstavy a tento pes má hodnotu minimálne 1.500,00 Eur. V máji roku 2019 navrhovateľka žiadala od rodičov výživné po 500,00 Eur, čo nebolo v ich možnostiach. Zdôraznili, že v konaní navrhovateľka nepredložila žiadne dôkazy o tom, z akých skutočných dôvodov nebýva na internáte, ale na priváte obýva jednu miestnosť sama so svojim psom. Súd nezisťoval iné príjmy navrhovateľky z brigádnickej činnosti, pokiaľ tvrdila, že z tejto si uhradza náklady na psa a údržbu motorového vozidla. K odvolaniu pripojili potvrdenia z realitných portálov o cenách podnájmu za trojizbový byt v Martine - centrum, z ktorých vyplýva, že ceny sa pohybujú v rozpätí od 470,00 Eur do 500,00 Eur. Navrhovateľka nepreukázala, z akých dôvodov platí mesačne za podnájom nadštandard - 325,00 Eur za jednu izbu v byte. Popreli, že by motorové vozidlo darovali navrhovateľke, aby denne dochádzala z Martina do Y.. Automobil darovali navrhovateľke za účelom, aby ho využívala vo voľných chvíľach. Dali tiež do pozornosti, že po rozhodnutí okresného súdu navrhovateľka sa vrátila do domácnosti rodičov, teda jej odsťahovanie k starým rodičom na čas súdneho konania bolo účelové a špekulatívne. Odporcovia ďalej namietali náklady na psa a navyiac, pokiaľ by psa umiestnila u starých rodičov, mohla by bývať na internáte alebo v podnájme, kde by platila za jednu izbu spolu s inou spolužiačkou, a tým by sa znížili náklady na ubytovanie. Keďže základnou podmienkou správneho určenia výživného je vyhodnotenie odôvodnených potrieb dieťaťa a zároveň schopnosti a možnosti povinných rodičov, bolo potrebné zistiť možnosti a schopnosti povinných rodičov, ktorí sú obaja čiastočne invalidní dôchodcovia, a pokiaľ má otec živnosť, jej výkon je ovplyvnený jeho zdravotným stavom. V uvedenej súvislosti súd ani nezisťoval výdavky otca spojené s podnikaním. K odvolaniu pripojili kópiu zmluvy o nájme bytu, kde zmluvnými stranami je prenajímateľ Domyt Y. a nájomcom matka Mgr. Q.

K., mesačný predpis zálohových platieb za služby spojené s užívaním bytu, daňové priznanie k dani z príjmov fyzickej osoby O. K. za rok 2018.

11. Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu rodičov žiadala rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Odvolatelia vo svojom odvolaní uvádzajú skutočnosti, ktoré už uvádzali vo svojom predchádzajúcom vyjadrení zo dňa 24.07.2019 a nič nové do predmetu konania nevnášajú, pričom navrhovateľka na tieto ich vyjadrenia už v konaní reagovala. Opätovne zdôraznila, že rodičia neuhrádzali do júna 2019 náklady za stravu - menzu, ale tak ako dokladovala už v konaní, je zrejmé, že na účet v menze bola vykonaná jediná platba v roku 2019 vo výške 80,00 Eur, a to dňa 05. februára 2019. Pokiaľ odvolatelia namietali, že neboli vypočutí k ich výdavkom, dala do pozornosti, že rodičia si zvolili právneho zástupcu pre to, aby ich odborne previedol celým procesom a pripravoval kvalifikované podania. Rodičia ako osoby výživou povinné boli v konaní vypočutí, avšak pred súdom produkovali len všeobecné vyjadrenia. Obdobné všeobecné vyjadrenia produkovali aj v konaní č.k. 6P/70/2013, kde v rozsudku súd konštatoval okrem iného, že otec navrhovateľky „...tvrdil, že má finančné prostriedky z úspor, ktoré si v minulosti vytvoril, avšak tieto finančné prostriedky bližšie nešpecifikoval, ani ich zdroj“. Podľa zápisnice z pojednávania právny zástupca rodičov sa vyjadril, že považuje dokazovanie za dostatočné a nemá ďalšie otázky. Nič v konaní nenasvedčovalo, že by právny zástupca rodičov chcel predkladať ďalšie dôkazy, alebo že by upozorňoval súd, že niektoré dôkazy, podstatné pre rozhodnutie, neboli vykonané, resp. majú byť vykonané. Ak teda odporcovia uvádzajú ako nový dôkaz nájomnú zmluvu zo dňa 08.04.2019, je jasné, že v čase pojednávania táto zmluva bola platná a spôsobilá byť predložená ako dôkaz výdavkov rodičov. Navrhovateľka na existenciu tohto nájomného bytu uvádzala skutkové tvrdenia už v žalobnom návrhu - článok III. Nie je tu síce tvrdenie o prenajímaní, ale o tom, že navrhovateľka má vedomosť, že v predmetnom byte niekto býva a je logické, že je ekonomicky nezmyselné, aby rodičia platili nájom bytu, ktorý nik nevyužíva. Okrem toho takýto výdavok nemôže súd akceptovať, pretože ide o nadštandard. Prenájom tohto bytu inej osobe by rodine priniesol do rozpočtu minimálne 140,00 Eur z hľadiska nájmu. Pokiaľ je v odvolaní zmienka o osobnom automobile Volkswagen Tiguan, táto otázka bola predmetom vyjadrení navrhovateľky. Ak otec popiera skutkové tvrdenie, že „chcel, aby denne dochádzala domov“, tak k tomuto existuje svedok tohto tvrdenia, ale keďže nie je to podstatné pre rozhodnutie súdu vo veci výživného, od výsluchu tohto svedka sa upustilo a ostalo len v skutkovom tvrdení, že táto vec bola predmetom rozhovoru navrhovateľky s rodičmi dňa 27. mája 2019. Za špekulatívne odvolatelia považujú návrat navrhovateľky do spoločnej domácnosti s rodičmi v Y.. Odvolatelia si neuvedomujú, že navrhovateľka nemá pravidelný príjem, nemá možnosť zabezpečiť si bývanie samostatne a navyše nemá súdom ustanovené obmedzenia vo vzťahu k trvalému bydlisku ani osobám rodičov. V období od júna do novembra 2019 rodičia vkladali na účet navrhovateľky 300,00 Eur mesačne. Pokiaľ bola rozsudkom stanovená sumárna povinnosť 500,00 Eur, následkom výrazného zníženia poskytovaného výživného od konca mája 2019 je aj prítomnosť navrhovateľky po dva víkendy vo svojej izbe v mieste trvalého bydliska. Počas celého konania rezonovala vo vyjadreniach odvolateľov aj prvostupňového súdu problematika nadštandardu. Z uvedených dôvodov aj súd akceptoval len čiastočne vyčíslené náklady navrhovateľkou v konaní. Dala však do pozornosti, že rodina navrhovateľky nadštandard pestuje už dlhšiu dobu, pričom poukázala na to, že odvolatelia bývajú v nájomnom trojizbovom byte v Y., matka má v nájme jednoizbový byt v Y., rodičia vlastnia tri osobné automobily - tvrdenie nepopreli ani na pojednávaní, rodičia predali nehnuteľnosť v hodnote približne 70.000,00 Eur, čo rovnako nepopreli, rodičia vlastnia nehnuteľnosť LV XXX kat. územie Y., ktorú nadobudli kúpnu zmluvou 15.10.2019, teda len 7 dní pred pojednávaním, o čom súd neinformovali pre účely objektívneho zistenia majetku, ale uvádzali, že poberajú čiastočný invalidný dôchodok. Ide o rodinný dom súp. č. XXX, navyše otec vlastní nehnuteľnosť uvedenú na 94 listoch vlastníctva v katastrálnom území Y. - zoznam LV ako dôkaz v prílohe vyjadrenia - nadobudnuté kúpnu zmluvou dňa 02.09.2019, o ktorých sa otec v konaní taktiež nezmenil, otec vlastní nehnuteľnosť uvedenú na LV č. XXXX kat. územie A. nadobudnutú dňa 25.05.2018, o ktorej sa rovnako nezmenil v žiadnom podaní ani na pojednávaní. Už uvedený prehľad majetku z pohľadu priemernej domácnosti na Slovensku - jedná sa o nadštandard. Rovnako rozsah trávenia dovolení, dovolenkové destinácie, záujmy v poľovníctve a rybolove sú finančne náročné a rovnako presahujúce priemerný štandard, čo bolo predmetom nepopretých skutkových tvrdení navrhovateľky v priebehu konania, a teda sa považujú za nesporné. Ak odvolatelia tvrdia, že sú čiastoční invalidní dôchodcovia, v snahe navodiť dojem, že invalidný dôchodok je ich jediný príjem, je zrejmé z podkladov zo Sociálnej poisťovne a vykonal tento dôkaz súd prečítaním, že okrem invalidného dôchodku majú rodičia ďalšie príjmy. Navrhovateľka nemá možnosti produkovať dôkazy o príjme otca, ale rozsah jeho aktivít je daný inzerovaním svojej činnosti v miestnom periodiku, objemom realizovaných nákupov stavebných a inštalačných materiálov a vlastníctvom úžitkových automobilov Fiat Fullback zakúpený

v roku 2018 a Ford Transit. Rovnako vlastníctvo nehnuteľností preukazuje nadštandardné finančné možnosti otca. K vyjadreniu bol pripojený výpis z katastra nehnuteľností LV č. XXX kat. územie Y., výpis z katastrálneho portálu kat. územie Y. vo vzťahu k vlastníkovi M. K., čiastočný výpis z listu vlastníctva č. XXXX kat. územie A., kópia dokladu o obstaraní zájazdu v Egypte v roku 2018.

12. Vyjadrenie navrhovateľky k odvolaniu bolo doručené právnomu zástupcovi odvolateľov dňa 17.12.2019, na ktoré písomne nereagoval.

13. Krajský súd, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie osôb výživou povinných - rodičov bolo podané včas a smerovalo proti rozhodnutiu, ktoré možno napadnúť týmto opravným prostriedkom, preskúmal rozsudok okresného súdu v spojení s dopĺňacím rozsudkom v rozsahu podľa § 379 CSP, s tým, že odvolacími dôvodmi nie je viazaný (§ 66 CMP) a toto rozhodnutie bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario) podľa ust. § 387 ods. 1 CSP a § 2 ods. 1 CMP v napadnutých výrokoch vo veci samej i v závislom výroku o trovách konania ako vecne správne potvrdil.

14. Krajský súd podrobne preskúmal všetky rozhodujúce otázky, ktoré boli vo veci vznesené a v plnom rozsahu sa stotožnil so skutkovými a právnymi závermi súdu prvej inštancie. Okresný súd v dostatočnom rozsahu zistil skutočnosti rozhodné pre posúdenie danej veci, vecne správne rozhodol a svoje rozhodnutie odôvodnil v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Odôvodnenie rozhodnutia okresného súdu je vecne správne, pričom v jednotlivostiach naň poukazuje aj krajský súd. Z uvedených dôvodov sa krajský súd v odvolacom konaní primárne obmedzil na konštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia (§ 387 ods. 2 CSP).

15. Súčasne odvolací súd preskúmal i námietky odvolateľov uvedené v ich opravnom prostriedku a po ich preskúmaní dospel k záveru, že tieto nie sú dôvodné.

16. Z obsahu podaného odvolania vyplýva, že rodičia sa nestotožnili so skutkovými a právnymi závermi okresného súdu prezentovanými v odôvodnení napadnutého rozhodnutia.

17. Odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces (čl. 46 ods. 1 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane základných práv a slobôd) nepatrí právo účastníka, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. IV.ÚS 252/2004 zo dňa 31.08.2004), ani právo na to, aby bol účastník pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (uznesenie Ústavného súdu SR sp.zn. I.ÚS 50/2004 zo dňa 30.03.2004). Do obsahu základného práva na spravodlivý proces nepatrí ani právo účastníka vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (uznesenia Ústavného súdu SR sp.zn. II.ÚS 3/1997 zo dňa 19.03.1997 a sp.zn. II.ÚS 251/2003 zo dňa 17.12.2003). Posúdenie návrhu na vykonanie dokazovania, rozhodnutie, ktoré z dôkazov budú v rámci dokazovania vykonané, je vždy vecou súdov (§ 185 ods. 1 CSP v spojení s § 2 ods. 1 CMP), a nie účastníkov. Prvoinštančný súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, z akých dôvodov považoval návrh navrhovateľky za čiastočne dôvodný, keď ku svojim záverom dospel v kontexte vykonaných dôkazov a vo veci správne rozhodol, pričom svoje rozhodnutie zákonom zodpovedajúcim spôsobom a presvedčivo odôvodnil.

18. Zákon o rodine v ust. § 62 a nasl. upravuje základné pravidlá pre určenie výšky výživného na dieťa. Konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane dieťaťa, jednak na strane povinného rodiča. Podľa súdnej praxe pre určenie výšky výživného k dieťaťu sú rozhodujúce reálne zárobkové schopnosti a možnosti povinného rodiča, ktoré sú dané jeho subjektívnymi vlastnosťami (fyzickou zdatnosťou, zdravotným stavom, vzdelaním, pracovnými skúsenosťami), ale aj okolnosťami objektívneho charakteru, najmä existenciu pracovných príležitostí primeraných vlastnostiam povinného rodiča. Na stanovenie výšky výživného je potrebné skúmať majetkové pomery, životnú úroveň, počet iných vyživovacích povinností povinného rodiča. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného rodiča prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

19. Pri posudzovaní výšky výživného na dieťa vychádza súd z príjmov a výdavkov povinného rodiča, ako aj nákladov na výživu tohto dieťaťa. Výdavky na výživné majú vždy prednosť pred ostatnými výdavkami. V zásade platí, že dieťa sa má podieľať na životnej úrovni svojich rodičov (§ 62 ods. 2 Zákona o rodine).

20. Citované ustanovenie § 62 Zákona o rodine vyjadruje všeobecné hľadiská, na ktoré súd prihliada pri určení vyživovacej povinnosti. Patria k nim predovšetkým odôvodnené potreby dieťaťa, ktoré môžu byť rôzne a sú závislé predovšetkým od veku, zdravotného stavu dieťaťa, od jeho fyzickej a duševnej vyspelosti, spôsobu obsahu jeho prípravy na budúce povolanie a podobne. Výživné pre dieťa totiž neslúži len na uspokojovanie všetkých jeho hmotných potrieb (strava, ošatenie, obuv, atď.), ale aj ďalších odôvodnených potrieb dôležitých pre výchovu a vývoj dieťaťa (vzdelanie, príprava na budúce povolanie, kultúrne, športové a rekreačné potreby a podobne). Odôvodnené potreby dieťaťa sú však bezprostredne ovplyvňované aj schopnosťami a možnosťami rodičov. Ak sú reálne možnosti a schopnosti rodičov obmedzené, sú odôvodnenými len bežné potreby, ktoré nepresahujú obvyklú, základnú mieru všetkých potrieb nevyhnutných pre život kultúrneho človeka. Ak sú ale reálne schopnosti a možnosti rodičov vyššie, odôvodnenými sú aj ďalšie potreby dieťaťa, ktoré síce nie sú nevyhnutné, ale so zreteľom na okolnosti konkrétneho prípadu sú prospešné pre všestranný vývoj dieťaťa. Pre určenie výšky výživného pre dieťa sú teda rozhodujúce reálne zárobkové možnosti, schopnosti a majetkové pomery každého z rodičov, ktoré sú dané nielen subjektívnymi vlastnosťami, ale aj okolnosťami objektívneho charakteru. V tejto súvislosti je významné i ust. § 75 ods. 1 veta druhá Zákona o rodine, ktoré zakotvuje, že na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku alebo majetkového prospechu. Navyše súd prihliadne aj na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará a rovnako tak berie do úvahy i prídavky na deti, ktoré sa sčasti podieľajú na úhrade potrieb detí.

21. Teleológia § 62 ods. 1 Zákona o rodine je zásadne postavená na myšlienke človeka plne zodpovedného za svoj osud. Od okamihu nadobudnutia schopnosti samé sa živiť má dieťa svoje príjmové pomery objektívne vo svojich rukách a je „strojom svojho šťastia“. Záleží spravidla len na ňom (na jeho usilovnosti a podobne), v akých majetkových pomeroch bude žiť, pokiaľ v tomto ohľade nebude aktívne, negatívne dôsledky si ponese samé. Zmyslom a účelom teda je, že pokiaľ je dieťa už objektívne schopné si samé svoje potreby uspokojovať, bolo by nespravodlivé pričítať jeho eventuálnu pasivitu v tejto sfére na ťarchu jeho rodičov v tom zmysle, že by rodičia boli povinní naďalej svoje dieťa živiť. Súd skúma, či nedochádza k zneužívaniu rodičovskej vyživovacej povinnosti len z dôvodu negatívneho postoja k práci (nezáujem sa zamestnať hoci aj na čiastočný úväzok, alebo prijať brigádnickú prácu). Súd zároveň berie do úvahy aj kritérium dobrých mravov, avšak iba v prípade plnoletých detí. Prax súdov vyvodila tiež záver, že pre nadobudnutie schopnosti dieťaťa samostatne sa živiť sú dané podmienky ukončením jedného štúdia toho istého stupňa a z tohto hľadiska nepovažuje za relevantné napríklad ďalšie štúdium na vysokej škole, ktoré nie je riadnym pokračovaním v štúdiu. Dieťa totiž môže získať ukončením jedného štúdia predpoklady na výkon povolania. Je však nepochybné, že je potrebné vychádzať z konkrétnych okolností prípadu. Pri hodnotení otázky prípravy na budúce povolanie je nutné skúmať aj prípadné zavinené a bezdôvodné prerušenie štúdia, ktoré sa tak nadmerne predlžuje; tento stav nemôže ísť na ťarchu povinného rodiča, ktorý by tak vynakladal prostriedky v neobmedzenom čase len z dôvodu pasívneho prístupu dieťaťa k svojej budúcnosti.

22. Zákon o rodine umožňuje, ak sa zmenia pomery na strane rodičov, prípadne na strane detí samotných, aby výživné bolo novým spôsobom upravené (§ 78 ods. 1 Zákona o rodine). Samozrejme nejde o akúkoľvek zmenu, ale o takú zmenu, ktorá má význam pre záver, že výživné určené v predchádzajúcom rozhodnutí už nezodpovedá zmenenej situácii, a to jednak na strane osôb výživou povinných, tak i osoby k výžive oprávnenej. Takouto zmenou pomerov nie je teda akákoľvek zmena z hľadísk rozhodujúcich pre určenie výživného, ale musí ísť o zmenu pomerov závažnejšieho rázu v tých okolnostiach, ktoré tvorili podklad pre vydanie predchádzajúceho rozhodnutia, teda o zmenu, ktorá sa výraznejším spôsobom prejaví v pomeroch účastníkov.

23. V nadväznosti na právny výklad uvedený vyššie je dôvodné konštatovať, že závery okresného súdu vyjadrené v odôvodnení napadnutého rozhodnutia vychádzali z rozhodnej a účinnej právnej úpravy výživného plnoletého dieťaťa.

24. V prejednávanej veci bolo nepochybné preukázané, že navrhovateľka ako plnoleté dieťa svojich rodičov je odkázaná na výživné zo strany rodičov. Od školského roka 2017/2018 je študentkou medicíny

na Jesseniovej lekárskej fakulte Univerzity Komenského v Martine a riadnym štúdiom sa pripravuje na svoje budúce povolanie, aktuálne navštevuje 3. ročník. Zo zhodných tvrdení účastníkov je nesporné, že v tomto smere boli navrhovateľke nápomocní obaja rodičia, ktorí navrhovateľku v štúdiu podporovali a finančne zabezpečovali. Okrem bežných, odôvodnených potrieb navrhovateľky uhrádzali aj náklady nad obvyklú mieru (ubytovanie na private, darovanie osobného motorového vozidla, zahraničné dovolenky a podobne). Z tohto hľadiska je teda zrejmé, že rodičom to umožňovali reálne majetkové pomery. V priebehu mesiaca máj 2019 sa situácia v rodine navrhovateľky vyhrotila, keď rodičia avizovali, že nebudú v ďalšom období uhrádzať nadštandardné náklady navrhovateľky, čo vyústilo do podania návrhu na súd vo veci výživného, o ktorom rozhodol okresný súd napadnutým rozsudkom.

25. Odvolací súd zhodne so súdom prvej inštancie dospel k záveru, že určenie výživného vo vzťahu k otcovi a zvýšenie výživného vo vzťahu k matke je dôvodné. Navrhovateľka je na výživu rodičov odkázaná tým, že po ukončení strednej školy - gymnázia rozhodla sa pokračovať v ďalšom vzdelávaní a riadne pokračuje v štúdiu medicíny. Zákon uprednostňuje záujem oprávneného dieťaťa, a preto v prípade, ak sa navrhovateľka rozhodla pokračovať v štúdiu, povinnosť rodičov vyživovať dieťa nezaniká.

26. Každý z rodičov je povinný vyživovať svoje dieťa. Vyživovacia povinnosť rodičov sa pri rozhodovaní posudzuje samostatne u každého z nich v prípade, ak bolo manželstvo rodičov rozvedené, aj keď aktuálne rodičia žijú v spoločnej domácnosti. Vyživovacia povinnosť má niekoľko foriem. Môže byť plnená osobnou starostlivosťou, starostlivosťou o domácnosť a taktiež môže byť plnená formou vecných plnení, ako je bývanie, stravovanie, nákup ošatenia a podobne. V konkrétnostiach prejednávanej veci je zrejmé, že aj keď rodičia navrhovateľky sú rozvedení, obaja sa podieľajú na výžive nielen výživným vo finančnej podobe, ale aj vecnými plneniami. Súd prvej inštancie vykonal dokazovanie za účelom zistenia odôvodnených potrieb navrhovateľky a schopností a možností povinných rodičov. Okrem listinných dôkazov súd zisťoval skutočný stav veci aj výsluchom účastníkov na súdnom pojednávaní.

27. K námietke z odvolania rodičov, že okresný súd riadne nezisťoval pomery rodičov, odvolací súd preskúmaním spisového materiálu a zápisnice o súdnom pojednávaní zo dňa 22.10.2019 konštatoval nedôvodnosť vnesenej odvolacej námietky. Obaja rodičia boli osobne prítomní na súdnom pojednávaní, mali sa možnosť k prejednávanej veci vyjadriť, a to aj za prítomnosti svojho právneho zástupcu - advokáta. V uvedenej súvislosti odvolací súd poukazuje na článok 6 CMP, v zmysle ktorého vo veci výživného plnoletých osôb súd postupuje v súčinnosti s účastníkmi konania tak, aby zistil skutočný stav veci. Je povinný na účely zistenia skutočného stavu veci vykonať všetky potrebné dôkazy, aj keď ich účastníci konania nenavrhlí. Žiada sa pritom zdôrazniť, že vyšetrovací princíp v mimosporovom konaní neneguje procesnú aktivitu účastníkov konania, ktorí v týchto konaniach majú zachovanú povinnosť súčinnosti (§ 30 CMP) a tiež povinnosť substancovania, povinnosť úplného a pravdivého opísania rozhodujúcich skutočností, povinnosť úplného a pravdivého opísania rozhodujúcich skutočností právne relevantných pre vydanie meritórneho rozhodnutia. Odvolatelia v odvolacom konaní len zopakovali svoju argumentáciu prezentovanú v konaní pred súdom prvej inštancie a skutočnosti tvrdené v odvolaní, resp. predložené daňové priznanie otca za rok 2018, prípadne prehľad cien nájmov v Martine prostredníctvom internetového portálu, nemohli zvrátiť správnosť záverov súdu prvej inštancie.

28. V zmysle § 75 Zákona o rodine okresný súd podrobne zisťoval odôvodnené potreby navrhovateľky a osobné a majetkové pomery rodičov. Odvolací súd poukazuje na skutkové zistenia podrobne uvedené v bodoch 3. a 4. napadnutého rozhodnutia.

29. Z hľadiska právneho rozmeru posudzovanej veci krajský súd sa stotožnil s úvahou okresného súdu pri hodnotení zistených skutočností, ako aj s jeho závermi. Z dokazovania vykonaného okresným súdom vyplýva, že rodičia aj bez rozhodnutia súdu doposiaľ poskytovali, teda boli schopní poskytovať ich dcéru - navrhovateľku finančné prostriedky/výživné v podstatne väčšom rozsahu, než na ktoré boli zaviazaní súdom. Z tohto uhla pohľadu následne celá odvolacia argumentácia (príjmy z čiastočných invalidných dôchodkov) vyznieva účelovo, pretože v konaní (ani v odvolacom konaní) rodičia nepoukazovali na svoju nemajetnosť a netvrdili zhoršenie zdravotného stavu, ktorý by ich úplne vylúčil z akejkoľvek pracovnej činnosti. Odvolací súd sa stotožnil s výškou výživného, ktorá zohľadňuje odôvodnené (nie nadštandardné) potreby navrhovateľky, študentky vysokej školy, študujúcej nie v mieste bydliska rodičov. Súd pri rozhodovaní zohľadnil fakt, že doposiaľ určené výživné matke rozsudkom Okresného súdu Čadca č.k. 6P/70/2013 v sume 100,00 Eur už nezodpovedá zmeneným pomeroch, z ktorého dôvodu bolo potrebné pristúpiť k zmene dotknutého rozhodnutia v zmysle § 78 ods. 1 Zákona o rodine.

30. Keďže v odvolacom konaní neboli zistené a preukázané žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu rozhodnutia, krajský súd na základe zisteného skutkového a skutočného stavu, prihládajúc na citovanú právnu úpravu, rozhodnutie okresného súdu v napadnutej časti ako vecne správne potvrdil. Súčasne odvolací súd konštatuje aj správnosť napadnutého rozsudku pri vyčíslení nedoplatku otca a matky na výživnom, ktorý zohľadňuje reálne poskytovanie finančných prostriedkov zo strany rodičov navrhovateľke z titulu výživného v rozhodnom období.

31. Správnym je tiež výrok napadnutého rozhodnutia, v ktorom bola konštatovaná zmena pôvodného rozhodnutia o výživnom v dôsledku zmenených pomerov (§ 157 CMP).

32. Vecne správnym je aj výrok napadnutého rozsudku o trovách konania, ktorý plne zodpovedá ust. § 52 CMP aplikovaného súdom prvej inštancie na prejednávajúcu vec.

33. V nenapadnutých výrokoch, ktorými bol zamietnutý návrh navrhovateľky v prevyšujúcej časti, zostal rozsudok okresného súdu nedotknutý.

34. O trovách odvolacieho konania rozhodol krajský súd podľa § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 52 CMP, v zmysle ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

35. Toto rozhodnutie senátu odvolacieho súdu bolo prijaté hlasovaním pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa. (§ 419 CSP)

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. (§ 420 CSP)

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n). (§ 421 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie. (§ 422 ods. 1 a 2 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania. (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné. (§ 423 CSP)

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde. (§ 427 ods. 1 a 2 CSP)

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania ustanovených v § 127 ods. 1 CSP (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpísania) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh). (§ 428 CSP)

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. (§ 429 CSP)

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné, alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§76 CMP).

Dovolací súd nie je viazaný rozsahom dovolania vo veciach, v ktorých možno začať konanie aj bez návrhu. (§ 77 CMP)

V prípade, že nebude dobrovoľne splnená povinnosť uložená týmto rozhodnutím, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti / Exekučný poriadok/ a o zmene a doplnení ďalších zákonov).

Ak sa jedná o rozhodnutie, ktorým bola upravená starostlivosť o maloletého, styk s maloletým alebo iná ako peňažná povinnosť vo vzťahu k maloletému, môže sa osoba oprávnená z rozhodnutia domáhať uspokojenia svojho nároku návrhom na výkon rozhodnutia vo veciach maloletých podľa § 370 a nasl. CMP.